

Det danske pigespejderkorps

Nr. 7

Medlemsblad
udgivet af

Det Danske Pigespejder-
korps

Redaktør Ella Breinholdt
Iversen, Erantilsvej 21,
Svinninge Sj.

I redaktionen: Nete Ger-
mark og en patrulje
bladius.

Administration og ekspe-
dition: Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postboks: Margareta Eng-
gard, Ellegårdsvej 71,
Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbog-
trykkeri, Odense.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

Desværre bliver det nød-
vendigt at minde om, at
der ikke i »Pigespejderne«
kan optages indlæg, som er
anonyme. Ethvert indlæg
skal være forsynet med
navn og adresse for at
kunne finde optagelse.
Anonyme indlæg går lukket
i papirkurven.

INDHOLD Nr. 7 1966

Kære læsere!	119
Vi er blevet gårdefejere	119
Bolle beretter	120
Tinka	122
Når veninden ikke er spejder	123
Duellighedstegn: Refse- mærket	124
FN-dagen	125
Radio-ungdomsudsen- delse	125
Månedens tur	126
Pigespejderne skifter hans	126
Papir-kompasset	127
Patruljehjernen	128
Patruljefestetten	129
Det praktiske hjørne	129
Klæverarbejdet: Dan- nebrog	130
Klip — det er sagen	131
Småtterier	132
»Spejderjule«	133
Læsehesten	134
Rådsklippen	135
Det stod i avisen	135
Postboks	135

Kære læsere!

Det kan være, at I har det ligesom mig. At I i grunden godt kan lide at læse Danmarkshistorie. Men samtidig har årstallene måske en særlig evne til at gå fuldkommen i glemmebogen med undtagelse af de sidste to dage før eksamen, hvor repetitionen er på sit højeste. Sådan har jeg det i hvert fald, for jeg kan ikke med min bedste vilje huske andre årstal end Christian den fjerdes regeringsår fra 1588 til 1648 og så grundlovens vedtagelse i 1849. Et eller andet sted spøger årstallene 1250 til 1252 ganske vist, men hvem der var konge dengang, må jeg indrømme, at jeg lykkeligt har glemt, med mindre han da hed Abel.

Hvis I kan nikke genkendende til den situation, så kan vi måske også forenes i en stille forundring over et årstal, som endnu ikke har fundet vej til historiebogen. — Vores spejderårstal: „10. oktober 1910“.

Prøv engang at sige det. „Den tiende i tiende nittenti“. Der er da en egen festlig klang over det årstal — noget med smæld og rytme i!

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om den første pigespejderpatrulje fra 1910 mon valgte den tiende oktober til deres første mødedag af hensyn til efterslægten som skulle lære dette årstal at kende.

Det er nok en fjollet tanke at tro det, men det forsyner nu alligevel vore „for-spejdere“ med en vis glans, hvis vi leger med den tanke. Jeg ville så gerne tro det, for jeg synes, at det er sådan en venlig tanke.

Men virkeligheden har nu nok været en ganske anden. Vi skal nok søge grunden til, at det netop blev den tiende oktober i det ganske nære, at nu kunne pigerne ikke vente længere med at komme i gang med spejderarbejdet. Lige netop den dag passede det den lille patrulje så glimrende at gå i gang og dermed bryde drengenes eneret på spejdersporten.

Da vi for seks år siden samledes i jubilæumslejrene på Fyn, var der en deltager, som havde været med i den første pigespejderpatrulje. Da vi spurgte hende, hvordan de kom i gang, svarede hun, at „vi måtte simpelthen i gang“.

Ja, de måtte i gang, for lysten til at prøve det spændende liv, som drengene levede, havde de i rigt mål. Og samtidig havde de en masse gå-på-mod og energi, som måtte anvendes. Forældrene så nok

ikke med de blideste øjne på deres døtres deltagelse i dette „vilde liv“, men det knækkede ikke pigernes vilje til at få arbejdet i gang. Kammeratskabet stod sin prøve. For dem var hjælpsomhed en naturlig ting. For dem var det spejderhjelpsuge hele året rundt. For dem var spejderlivet virkelig friluftsliv.

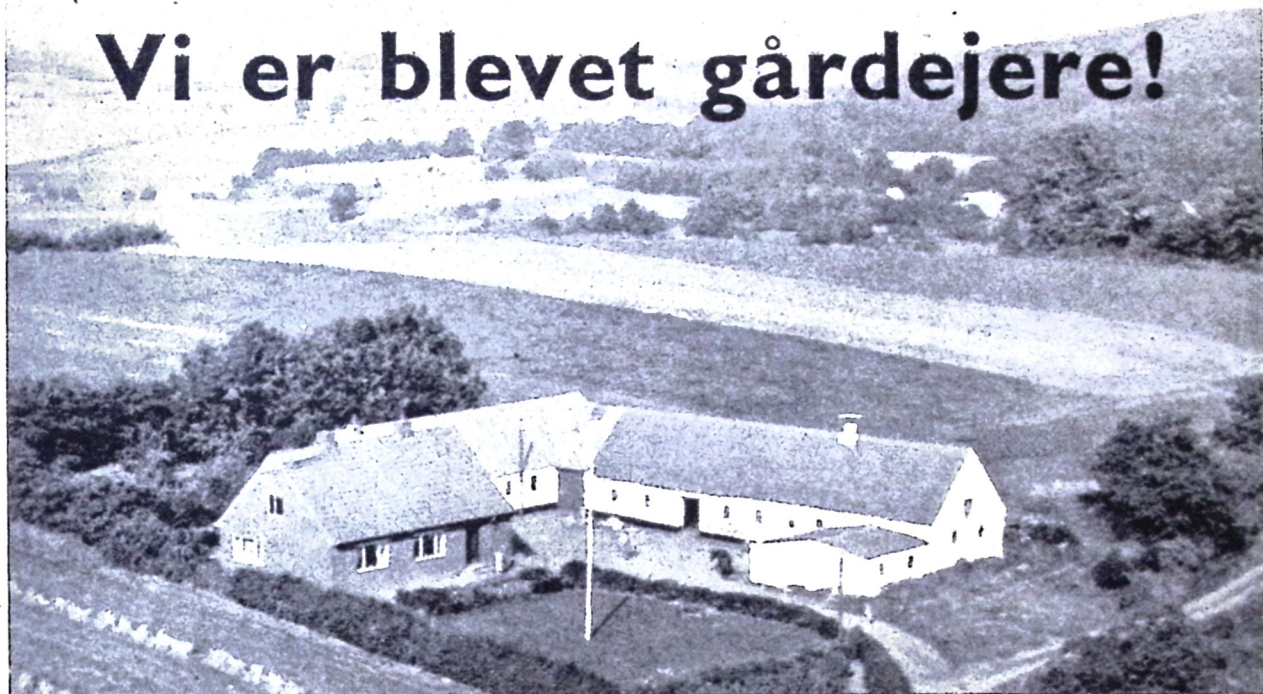
Det ligger — desværre — snublende nær at sige, at noget af det gå-på-mod, som kendetegnede den første patrulje, er blevet svagere med årene, skønt idealerne er de samme. Naturligvis må og skal der ske en udvikling i et korps gennem 56 år, naturligvis må noget af det spontane, som hvilede over den første patrulje, blive afsvækket en smule, når en patrulje bliver til tusinder af patruljer landet over.

Men deres begejstring, deres kammeratskab og hjælpsomhed og ikke mindst deres glæde over livet i naturen og evnen til at klare sig selv, kunne vi lære meget af i dag.

Mens vi ønsker hinanden tillykke med fødselsdagen, kunne vi lade lykønskningen være ledsaget af det ønske, at den gnist, de tændte den tiende i tiende nittenti må få lov til at befinde sig godt og længe hos Danmarks glade blå. *ella.*

Vi er blevet gårdejere!

GÅRDEN KØBT FOR LOTTERIPENGENE

Vi er blevet gårdejere! Vi har nemlig købt „Rodbjerggård“ ved Vork i Jylland for de penge, som vi fik ved at sælge lodsedler i foråret. – Synes I ikke, at det lyder spændende? Vores gård ligger i Vork, der ligger ca. 16 km vest for Vejle i Egtved sogn. Gården ligger i et stærkt kuperet terræn ned mod Vejle å-dalen.

Der hører 19 tdr. land jord til gården. Heraf ligger en del som engarealer ned til åen. Resten ligger „oppe på højlandet“, hvilket vil sige ca. 50 meter højere end engen. Grænsen mellem engen og jorden oppe „på det høje“, udgøres af en stejl skråning, med skovbevoksning. For øvrigt hører der to tdr. land skov til vores gård.

Nu er I sikkert også interesseret i at høre, hvordan selve gården ser ud. Den består af et velholdt stuehus, der er bygget af røde sten, og to udlænger, som er bygget sammen i en vinkel omkring gårdspladsen, der vender mod syd. Udlængerne er hvidkalkede.

I stuehuset er der køkken og bryggers, tre stuer forneden, og i tagetagen er der et stort tørreloft, som kan indrettes til værelser. Stuehuset er rart og godt, men der er ikke så mange bekvemmeligheder. Vandet pumpes således fra en brønd i gården, og opvarmningen i stuen sker gennem en ovn. Der

vil sikkert nok med tiden ske forskellige ændringer, men foreløbig indrettes gården bare midlertidigt, for vi vil jo gerne i gang med at bruge den snart, ikke sandt?

Vi får ikke selv lov til at beholde alle 19 tdr. land jord. Det var nemlig en betingelse for, at vi kunne få lov til at købe gården, at vor fremtidige nabo køber to tdr. land, som ligger syd for en lille bæk, der løber gennem marken nedenfor gården. Bækken kommer derfor til at danne skel til naboen.

På de tilhørende jorder kan vi få tre dejlige lejrpladser. Terrænet ligger på en sådan måde, at der bliver tre naturlige lejrpladser, en lige ved gården, en lige nedenfor skovbræmmen, og en, der går ned til åen.

Den mand, der har solgt gården til os, hedder Hans Enevoldsen.

Gården ligger ikke lige ud til offentlig og stærkt trafikeret vej, men der er et lille stykke vej op til gården fra Vork, hvortil man kan komme med flere rutebiler, bl.a. fra Vejle.

Synes I ikke, at det lyder mægtig spændende? Får det jer ikke til at ønske jer til Vork så snart som muligt? Forhåbentlig varer det ikke længe, før der er mere at fortælle om vores gård i Vork.

BØLLE BERETTER:

Divisionsturneringen i sigte!

Mellem år og dag taler vor tropsfører, Susan, meget og smukt om kammeratskabets betydning, den gode vilje til samarbejde og de andre gode menneskelige egenskaber, som hun siger, spejder-tiden gerne skulle lære os allesammen. Men i tiden mellem sommerferien og efterårsferien får piben gerne en lidt anden lyd, og det mærkede jeg ganske tydeligt, da jeg for nogen tid siden var til patruljemøde. Susan spurgte mig, hvad vi havde bedrevet i patruljen i den sidste tid, og jeg fortalte beredvilligt om vor week-end til Tuts fars og mors sommerhus, som jeg berettede om i sidste måned. Susan ville også gerne vide, hvad vi havde lavet til moderne, og jeg syntes, vi havde lavet så meget forskelligt. Gemse og Badju havde i sommerferien været på alle tiders tur med skolen til Østrig, og vi havde fået en hel aften til at gå med at høre på og grine af deres oplevelser der, samtidig med at vi så på alle deres billeder fra turen. En aften havde vi hjulpet Tvilling med at skrive en sang til hendes lillebrors konfirmation, og vi havde alle ladet fantasien spille, da vi bagefter tegnede modeller til den stangraffinerede kjole, som hun selv skulle sy sig til den lejlighed. En aften, hvor min far og mor ikke var hjemme, havde vi bagt småkager hjemme hos mig, og vi havde en lille konkurrence, om hvem der kunne bage den største vanillekrans, som kunne flyttes fra bagepladen og over på en tallerken uden at gå i stykker, og sådan kunne jeg nævne mange ting, som vi havde beskæftiget os med på det sidste.

„Ja“, sagde Susan, „det er det sædvanlige med Mågerne, I hygger jer, og I morer jer, men får I noget ud af det, må jeg spørge. Hvad med jeres spejderfærdigheder? Hvor længe er det siden, I har haft en morseopgave? Hvis I ikke tager jer selv lidt i nakken, så får I vist lavet det hele om til en rigtig strikkeklub“. Jeg forsvarede os så godt jeg kunne, men Susan var rigtig kommet i snakke-hjørnet, og blev ved med at fortælle mig, hvor ringe jeg åbenbart var som patruljefører. Hun havde efterhånden hektiske røde pletter på kinderne, og til sidst nåede hun frem til det, som var årsagen til alle hendes bekymringer. Hun sagde: „Tror du, det er morsomt for mig år efter år at stå der til divisionsturneringen og se sølvplader og præmier blive delt ud til alle de andre troppe. Vi

får aldrig noget, og skal jeg sige dig hvorfor? Det er fordi al jeres tid går med hygge og pjat, det virkelige spejderarbejde har I vist helt lagt på hylden.“ Jeg fremkom med et par protester, men Susan spurgte kontant, om hvor langt Tvilling og jeg havde tilbage før vi havde vor 1. kl. prøve, og hun mindede mig om, at Betina nu havde været i patruljen i mere end et år, og hun havde endnu ikke fået sin 2. kl. prøve.

„Du tror da ikke, det er den slags ting, der betyder noget, når man vil vinde en divisionsturnering“, spurgte jeg, for nu var jeg ved at blive gnaven. „Næ du, det drejer sig om to ting, for det første lidt organisationstalent, for det andet lidt held. Er de to ting i orden, så vil jeg til en hvilken som helst tid påtage mig at få en hvilken som helst patrulje mellem de ti bedste patruljer til en divisions-turnering“.

„Nej virkelig“, sagde Susan spydigt. „Jeg ved ikke, om det ville være taktløst her blandt så mange af dine konkurrenter at bede dig fortælle os lidt mere om det vindersystem, du har udtænkt“.

„Ikke spor, de andre skal da også have deres chance“, sagde jeg. „Der er nogle, der tror, at man før en turnering skal repetere alt, hvad man tidligere har lært fra den gang man fik 1. stjernen og strikemarket som blåmejsse. Men min erfaring fra alle de turneringer jeg har været til, siger mig, at det er ganske unødvendigt. Det er de samme fantasiforladte opgaver, man bliver stillet over for år efter år, og jeg kan med 95 pct. sikkerhed fortælle dig, hvad vi kommer ud for. Hvis vi fordeler disse opgaver mellem patruljens medlemmer på forhånd, så vi er sikre på at mindst een i patruljen ved alt om det emne, så har vi gode chancer for at score point, og vi behøver altså blot lidt organisationstalent for at få fordelt opgaverne rigtigt blandt patruljens medlemmer. Dernæst er det nødvendigt, at have held til at undgå al for megen uenighed i patruljen, eller i hvert fald have held til at deltagerne får fortalt deres uforbeholdne mening om kammeraterne på et sted, hvor der ikke er en dommer, der kan høre det. For dommerne lader sig nu altid gå så voldsomt på, hvis der er skældsord i luften. Det er det hele, så enkelt er det“.

„Jeg kan nu ikke tro, det hele er så enkelt, som

du gør det til“, sagde Susan, „men hvis du vil påtage dig, at få Mågerne placeret mellem de ti bedste patruljer til divisionsturneringen, så skal jeg til gengæld invitere hele patruljen til at spise pølsemanden på banegårdspladsen helt ud for varer, hvis I kan“.

„Top“, sagde jeg, og derved blev det.

Selvfølgelig havde jeg mine spekulationer på vejen hjem. Havde jeg nu igen taget munden for fuld? Det var ikke så meget fordi det betød noget for mig, om vi blev nummer 5 eller nummer 25, men det ville ærgre mig over for Susan og alle de andre i førerpatruljen at skulle blive til grin, fordi jeg havde brugt for store ord. Næste dag indkaldte jeg til et ekstraordinært patruljemøde, og jeg forberedte en valgtale i bedste stil. Jeg fortalte de andre Måger, hvad man havde sagt om os og vor patrulje til patruljeførermødet. Hvor dumme, dovne og udygtige man fandt os, og hvilken latterlig figur man ventede, vor patrulje ville gøre til divisionsturneringen. Da jeg efterhånden havde fået pisket stemningen op, så alle sad og skar tænder og kom med små hidsige udbrud, fortalte jeg dem, hvor meget jeg troede, de magtede, og til sidst afslørede jeg min plan for dem.

„Ved en divisionsturnering, som den vi skal have i år i Mølleskoven, sådan en som skal afvikles på en søndag, da vil der sædvanligvis være en halv snes poster. Hvis vi nu laver en liste over de emner, som man bruger til sådan en turnering, der er næppe mere end 15–20 stykker, der kan komme

på tale, så kan vi fordele dem mellem os. Der bliver altså 2–3 ting til hver, og det kan vi så nå at sætte os rigtigt grundigt ind i. Når vi så kommer til en post, så løser den, som nu er specialist i denne ting, opgaven, og er det ikke en enkeltmandsopgave, så sørger hun for at sætte alle os andre i sving, så opgaven bliver løst rigtigt. Vi har en måned til det, tror I ikke også, vi kan klare den fidus?“

Et énstemmigt brøl rejste sig fra deres seks struber, og vi gik straks i gang med at fordele opgaverne mellem os. Tvilling og jeg havde lige i skolen fået den lille samaritternål, så vi påtog os at repetere første-hjælpe-opgaver grundigt, og lovede, at vi på næste patruljemøde ville have forberedt et lyn-genopfriskningskursus for de andre. Høg, som er den eneste af os, der har duelighedstegnet Botaniker, fik vi overtalte til at sætte sig ind i de ting, som kunne komme frem på en Wood-craft-post. Søndagen for turneringen vil hun så tage os alle sammen med ud i Mølleskoven, og vi vil gennemgå hele skoven så grundigt, vi kan, for at finde ud af, hvor man mon vil lægge en wood-craft-post, og hvad man kan tænke sig at byde os af spidsfindige opgaver.

„Jeg vil gerne påtage mig“, råbte Gemse pludselig, „at tage mig af højde og afstandsbedømmelser. Min onkel er landinspektør, og jeg får ham til at gå med mig ud i skoven en dag og måle nogle af de mest iøjnefaldende træer op. Patruljestanderen skærer jeg et dekorativt hak i for hver tiende

centimeter, så har vi en udmærket tommestok for hånden, og jeg tager den regnestok, som jeg lige har fået af min onkel med, tror I ikke, det vil imponere dommerne, når jeg bruger sådan en?"

Betina, som er den nyeste i patruljen, begyndte vist at blive bange for, at der ikke skulle blive noget for hende at lave, og hun skyndte sig at sige: „Jeg vil gerne påtage mig at være helt perfekt i de otte knob, som vi skal kunne til 3. og 2. kl. prøven. Otte er jo egentlig ikke så mange, og jeg skal nok sørge for at kunne binde dem på ryggen og med lukkede øjne og med en sæk over hovedet“.

I løbet af forbavsende kort tid fik vi fordelt alle opgaverne, kortsignaturer, teltpleje, kompasopgaver, morse, besnøringer o.s.v., og det aller sjoveste ved det hele var, at vi alle sammen syntes, det var meget morsommere, når vi nu alle skulle til at være specialister i en eller flere opgaver, det gav os lige som lidt mere lyst til at beskæftige os med stoffet, og vi styrtede alle sammen op på biblioteket næste dag, for at hente yderligere viden om vort speciale.

Nu er vi altså i fuld gang med at udvikle vor viden, og vi er snart ved at glæde os til turneringen, det er ellers aldrig sket før. Der er endnu to uger til den store dag, og Susan går stadig rundt med hektiske røde pletter på kinderne og minder mig om, hvad jeg har lovet hende. Jeg håber, jeg

kan stå ved mine ord. Jeg skal lade jer vide i næste måned, hvorledes det er gået, det lover jeg, om det så ikke skulle gå så godt. Det kunne jo tænkes, at dommerne pludselig havde fundet ud af, at det var på tide at forny sig. Det vil jo være en afbrænder, hvis vi på post 1 skal stryge en skjorte, på post 2 holde en tale på fem minutter over et givet emne, på post 3 skrælle 1 kilo æbler på den kortest mulige tid med det mindst mulige spild, og på post 4 sætte navn på 10 forskellige krydderiglas, – men det skal vi nok ikke!

Det ville næsten også være synd for pølsemanden på banegårdspladsen.

Bolle.

Tegneren Thora Trilles Tinka-Tegneserie

Hvad i alverden var det?

Jeg tabte en brændende tændstik ned i vores vælling!

Når veninden ikke er spejder

Ikke spejderkammerater er ofte årsag til, at mange melder sig ud.

De menes ikke at kunne vise spejdervejen fremover...

Det er en kendt sag, at mange pige-spejdere melder sig ud, når de bliver 14-15 år. De grunde hertil, som bliver givet tropsførerne, er ofte, at skolen og uddannelsen i øvrigt efterhånden tager så megen tid, at man ikke kan nå spejderarbejdet også, og da navnlig slet ikke, hvis man også skal dyrke andre interesser. Men er det nu også den virkelige grund?

Ruth, Bitte og Inger, tre „bronzalderfund“ over 15 år, men under 18 år, mener, at begrundelsen sikkert er rigtig til en vis grad, men at der også findes andre grunde.

Inger: — Jeg tror, at det ofte er kammeraternes skyld, at man går ud, for er kammeraterne ikke med, så vil man heller ikke selv være „anderledes“.

Bitte: — Det tror jeg også, for når ens bedste veninde ikke er spejder, og flere gange spørger, hvorfor man gider være med til sådan noget underligt noget, så daler interessen.

— Hvordan „underligt“?

Bitte: — Det der med, at man ren-der rundt i naturen og kaster med redningsreb. „Det gør man ikke“, når man er en ung pige på 14 år.

Ruth: — Hvis man bliver patruljefører i en tidlig alder, så kan man nu godt køre træt. Men jeg er ikke helt sikker på det der med vennerne. Man kan godt have en veninde, der ikke selv er spejder, men alligevel respekterer, at man selv er det. Der er i hvert fald aldrig nogen, der har sagt til mig, at jeg er godt dum, fordi jeg er spejder.

— Tror I, at de, der går ud fra spejderarbejdet, så går over til an-

dre ungdomsorganisationer, som idrætsforeninger, ungdomsforeninger og ungdomsklubber eller får de deres kontaktbehov dækket gennem besøg i pop og jazzklubber?

Der er enighed om, at der er en vis spænding ved at komme med i de foreninger, hvortil adgangen åbnes ved konfirmationsalderen, fordi det er mere „voksent“ at gå der.

Inger: — Men ungdomsklubberne f.eks., kan man nu hurtigt blive træt af, for meget af det, man laver der, minder ofte om skolen.

Bitte: — Og det må det i hvert fald ikke. Det er forfriskende ved spejderarbejdet, at meget af det ikke har den fjerneste lighed med skolen.

Ruth: — Når det nu ofte går ud over spejderarbejdet, så tror jeg ærlig talt, at det er fordi mange forældre siger til den unge pige, at hun ikke må være med i så meget, og så må hun vælge. Så dropper hun ofte spejderiet, for det har hun måske kendt i mange år, mens de andre organisationers arbejde har nyhedens interesse, og derfor virker mere spændende.

Bitte: — Vi har vist alle tre haft en tid, hvor vi absolut ikke orkede mere.

— Jamen, hvorfor fortsatte I så?

Bitte: — Når jeg havde besluttet mig for at gå ud og ville tale med min tropsfører om det, så endte det hver gang med, at jeg gik derfra med meget mere at gøre.

Inger: — Trods alt, så har vi vel lyst.

Ruth: — (Under stor latterkrampe) og karakterstyrke.

Hvad er det så, der tiltaler jer mest i spejderarbejdet.

Inger: — Det primitive — jo mere primitivt, des bedre.

Bitte: — Ja, men det kan nu godt være svært at finde steder at leve primitivt på!

— Skal man gøre noget mere for at stimulere de 14-15 åriges interesse for spejderarbejdet?

Inger: — Ja, for ellers smuldrer det hele jo, når man efterhånden ingen forere kan få.

Ruth: — Man skal i så fald begynde, mens pigerne er mindre, og så skal man gøre arbejdet mere spændende.

— Hvad mener du med spændende. Skal der f.eks. være et prøvepunkt der hedder: kende alle The Beatles' plader samt Klaus Rifbjergs sidste digt.

Ruth: — Ah nej. Så er vi da i hvert fald sikre på, at det ikke er spejderne, vi beholder.

Bitte: — Det er nu svært at sige i almindelighed, hvordan det kunne gøres spændende, for i den alder er det jo meget individuelt, hvad der interesserer.

Inger: — Jamen man kunne da hjælpe førerne på træningerne med ideer, som man ved, vil fange hos de 14-15 årige, og så kunne man måske også slå lidt mere til lyd for seniorarbejdet, og hvad er det nu det hedder, det der førespire ...

— Kadettræningen?

— Ja, så man kunne fortælle de unge piger, hvilke spændende muligheder, der ligger forude. For man kan nu ha' det så rart som spejdere.

Vi går i gang med duelighedstegn

REJSEMÆRKET

er et duelighedstegn du kan have megen fornøjelse af at arbejde med, specielt når det er en del af forberedelserne til en spejderrejse, hvor du personlig skal opleve det pågældende land og får chance for at få venner der. Når du læser kravene igennem, vil du se, at det gælder om at gå i gang i meget god tid, for du skal rejse, for der er mange forskelligartede områder, du skal have sat dig ind i.

Morsomst at arbejde med er det naturligvis, hvis I er et hold fra troppen eller divisionen, der skal afsted, og som så kan arbejde med det i fællesskab. Det vil utvivlsomt inspirere til en festlig træning af de enkelte punkter og en større uddybning af de bøger, I har læst. Men hvis du er alene om at arbejde med mærker, så vil jeg da tro, at din patrulje eller trop vil være interesseret i at høre noget om nogle af de ting, du har arbejdet med — og når du kommer hjem efter rejsen, kan du simpelt hen ikke lade være med at fortælle dem om, hvad du har oplevet! — Og så har dit grundige forarbejde givet resultat, for:

da du rejste, vidste du, *hvad du skulle se efter,*

du var blevet klar over, *hvad der var anderledes i det fremmede land,*

og du blev ikke skuffet, men fandt at *det forskelligartede var et ekstra krydderi, som du forstod at værdsætte*

— der er ikke noget så trist som hjemvendte udenlandsfarere, der kun har kunnet se deres egen næsetip og som ventede, at tingene ude skulle være ligesom de

danske for at være rigtige. — Ak ja, det er synd for dem, at de ikke forstod at se bag om tingene, men det håber vi, at dette duelighedstegn kan hjælpe dig til, også til, at du kan blive en god ambassadør for dit land og fortælle om det, *du* kender og holder af (se i øvrigt andre af de internationale duelighedstegn herom).

Hvad jeg har nævnt indtil nu forudsætter, at du har sat dig ind i alle *Rejsemærkets* punkter. Kun nogle af dem er obligatoriske, men mon ikke „l'appetit vient en mangeant“ (appetitten kommer, mens man spiser) som franskmændene siger, så du giver dig i kast med alle punkterne. Og du ved sikkert, at Den internationale Distriktsmedarbejder i dit distrikt gerne vil hjælpe dig, hvis I ikke er globetrottere i din trop.

Lad os se nærmere på de enkelte punkter:

1. Skaf dig gennem bøger, film og personlige kontakter et indgående kendskab til landet.

(Bed en bibliotekar om at hjælpe dig — troppen kan muligvis leje en film og få andet materiale i det pågældende lands ambassade. — Har du en penneven i landet? — Få evt. en der har været i landet til at fortælle dig om det).

- 2.* Undersøg, hvilke formaliteter der kræves opfyldt for at komme til landet, sæt dig ind i det pågældende lands montsystem.

(Skal du have pas, visum, kræves der vaccinationer? Hvor får man evt. disse?) Møntenhederne i landet — lær dem, regn med dem — særlig med de engelske, som nok kan virke forvirrende i begyndelsen — sammenlign pengeværdien af mønterne med de danske.

3. Lær landets mål- og vægtsystem at kende.

(Igen er det især de engelske, der kan drille. Træn med nogle praktiske opgaver — hvor høj er du omsat til feet og inches? Eller du kan have brug for at vide, hvor mange km en norsk eller svensk mil er?)

4. Find ud af valutakurser, og hvordan man bruger rejsechecks (få hjælp i din lokale bank), og se desuden i dagbladene.

- 5.* Udarbejd din egen rejseparlør, der også skal indeholde de almindelige spejderudtryk.

(Depotet har en tryksag med spejderudtrykkene på engelsk, tysk og fransk. Din parlør bør i øvrigt indeholde alm. høfligheds vendinger o.l. Lav evt. en

kortleg med billeder og tilsvarende ord og spil det som franske whist.)

6. Gør rede for, hvordan man skal pakke og mærke bagage til forsendelse som ekspres-, fragt- eller indskrevet rejsegods, samt hvordan man forsikrer bagagen, og hvad man gør, hvis man skulle miste den.

(Få fat på de pågældende blanketter og udfyld dem. Pak en kuffert hensigtsmæssigt og vis den frem og begrund indholdet).

- 7.* Planlæg rejseruten og angiv rejsemåden.

(Kort fås på turistbureauet. Indtegn rejseruten, lav evt. en liste over, hvad der vil være godt at have ved hånden på en lang rejse, hvor man trænger til at friskes op. Ens velbefindende kan være en hel del afhængigt af, at man har sørget for frugt fremfor chokolade, renseservietter, ja, lav selv listen.)

- 8.* Skaf dig kendskab til landets regeringsform, dets historie og evt. forbindelser med Danmark.

(Bibliotek — skolebøger).

9. Lær noget om det pågældende lands traditioner og folkedragter.

(Årets traditioner. — Findes der evt. særlige festdage? Billeder af folkedragter kan måske skaffes gennem turistbrochurer.)

- 10.* Lær det pågældende lands nationalsang og de internationale pigespejdersange.

(Prøv at lære første vers af nationalsangen. Brug i øvrigt Chaletsangbogen, hvor du finder Chaletsangen og Cabanasangen).

- 11.* Skaf dig kendskab til pigespejderarbejdet i det pågældende land.

(Har jeres tropsbibliotek: Trefoil Round the World? Ellers var det sikkert en god idé, at I fik bogen i denne forbindelse. Desuden læs artikler i gamle spejderblade og bed din penneven fortælle dig om sit spejderarbejde.)

12. Øv dig i at fortælle eller fremstille et dansk sagn eller eventyr, at synge en dansk sang og at lære andre at danse en dansk folkedans.

(Bortset fra H. C. Andersen, som altid er velegnet — pantomimisk opførelse + oplæsning på det pågældende sprog — en nogle af vore gamle kongesagn brugbare (Vermund og Uffe), de nordiske gudesagn, ligesom noveller af nyere forfattere kan egne sig. Til dette punkt kan du sikkert få ideer gennem din internationale distriktsmedarbejder. Og har du selv nogle ideer, så husk, at hun vil være glad for at høre dine ideer.)

Når det gælder danske sange, vælg dem, der har dansk melodi, også. Man kan nemt lade sig narre, og da det er melodien tilhørerne bedst kan bedømme, er det jo lidt misvisende, hvis den viser sig at være tysk eller fransk. — Vælger du en folkedans, så tænk på, at melodien skal være let at huske, og dansen ikke for kompliceret, hvis du har tænkt at lære den fra dig.

13. Sammensæt et dansk måltid, og skriv opskrift til retterne på det pågældende lands sprog og i dets mål- og vægtenheder.

(Først og fremmest smørrebrød — måske kan

du tage rugbrød med hjemmefra. Andre forslag: Hakkebøf med løg og dansk sauce, rødgrød med fløde — husk at nogle ingredienser kan være vanskelige at skaffe i det fremmede.)

14. Fremstil en typisk dansk gave.

(Hvis du er fingernem; broderier, „koglerier m.m. Se i hobbybøger eller vinduet i byens husflidsbutik).

- 15.* Sæt dig nøje ind i reglerne for rejser i spejderuniform. (Pjecen Pigespejdernes internationale kammeratskab samt „Love og bestemmelser“).

— Og så rigtig god arbejdslyst. Vi håber dine forbedringer vil hjælpe dig til at forstå det fremmedartede bedre, at du drager ud med skærpet appetit og den indstilling, at skikke kan være forskellige og *rigtige* for dem, der er vokset op i netop de traditioner. Du kan lære meget af de fremmede, og hvis du er en god repræsentant, vil de fremmede måske også synes, at nogle af dine skikke og måder at gøre tingene på, er værd at overveje, og dit venskab vil gøre dem rigere.

God rejse ønsker

Det internationale Udvalg.

Den 24. oktober

FN-dagen, den 24. oktober, vil i år komme til at stå i et særligt lys, idet den dag er gjort til Flygtningehjælpens dag. Det er ikke blot i Danmark, men over hele verden. Gennem midler, der indsamles den dag, vil FN søge at hjælpe de mange millioner flygtninge, som lever under usle forhold i Asien og Afrika. Hvis din trop er opfordret til at hjælpe, håber vi, at *du* vil gøre en god indsats.

Radio-ungdomsudsendelser

Danmarks Radio har nu planerne for vinterens ungdomsudsendelser klar. Der er mange gode tilbud til de unge. Udsendelserne bringes hver dag, undtagen fredag og søndag, på program 2 fra kl. 18 til 18,25, og om fredagen fra ca. 19,15 til 20,00 på program 1.

Blandt studiekredsene er „Bag POP'en“, som tilsigter at finde frem til forskellen mellem god og dårlig pop på en sjov og letløbende måde.

Blandt konkurrencerne er en korkonkurrence for unge kor. Den udskrives i samarbejde med de øvrige nordiske radiofonier. Sidste års hørespilkonkurrence fortsætter for unge mellem 15 og 25 år, og i år er hørespillet, „Lørdag aften“, skrevet af Anders Bodelsen.

Dersom noget af dette lyder inspirerende for jer, kan I rekvirere program, konkurrenceregler, indmeldelsesblanketter og/eller studiekredsmateriale hos Danmarks Radio, ungdomsudsendelserne/Radio, Islands Brygge 81, København K. Men I gør klogt i at gøre det snart, for tilmeldelsesfristen slutter for de fleste grupper den 15. oktober.

MÅNEDENS TUR:

Oktober-forspillet til vinteren

„Oktober, et navn som en mørk portiere, der trækkes for, ubonhorligt“, sådan skriver C. J. Elmquist i sin og Sikker Hansens bog „Det danske år“.

I samme bog hedder det i et afsnit, at de fleste af os som børn, sikkert har nydt at færdes gennem de dynger af blade, bladguld, som ligger i skovbunden. „Man blev voksen, og guldet blev til „døde blade“. Man går vemodigt gennem skoven og følger sommerens kiste til graven, lytter til oktober-blæstens rekviem og over sin sjæl i tålmod. Man ser jo nok, at det er en død i skønhed — disse blade, som bliver guld, før de skal blive muld — men byttede man alligevel ikke gerne al denne gyldne skønhed bort med blot en eneste lærketrille endnu?

Her er man ved det punkt, hvor det er tungest at følge med i årets gang — når man skal omstille sig og blive vintermenneske igen, tilbage til stuevarme og lampe-lys, den lave sol og den kolde blæst“.

Sådan lyder endnu et citat fra bogen — og mange af jer kender sikkert den vemodige følelse, der falder ind over een, når man går i skoven en oktoberdag. Vi vil så nødt slippe den sommer, som for os i spejderarbejdet betyder så meget rart friluftsliv.

Jeg kender en patrulje, som hvert år på efterårsferiens første søndag drager ud — velvidende, at efter 15. september må man ikke ligge i telt, men man må nok endnu være primitiv.

Og for den patrulje er det netop en afsked med det primitive liv, de tager den søndag. Turen bliver nemlig altid årets mest primitive søndag — med vilje.

Der bygges i reglen bivuak — ikke til overnatning, men til dagophold, og der laves primitiv mad endnu en gang for så vidt som vejrguderne nu vil tillade, at man kan finde tørt brænde og tænde bål uden at risikere, at ilden fanger vidt.

Jeg ved, at netop den søndag holder patruljen uendelig meget af og har gjort det i mange år med skiftende medlemmer.

„Jo, ser du, det er ligesom vi får raset ud og brugt vor energi på den tur, for den er gerne fysisk streng, og så kan vi bedre bære over med, at det snart er vinter“, sagde patruljeføreren en dag, da vi snakkede om turen. „Den tur ryster os sammen for vinteren“, fortsatte hun.

Patruljen har på en måde øvet sig i tålmod over den lange vinter, som bryder så mange af vore primitive glæder for en stund. — Men uanset om man, som denne pa-

trulje, drager ud og afreagerer primitivt, så kan I også netop på en oktoberdag — på tur — måske gennem skoven med blade som bladguld, måske ud over åbne marker, hvor traktorernes benzinosa har afløst fortids hyggelige em fra de varme arbejdende heste — fornemme naturens forunderlige spil, iagttage dyrenes forberedelse til vinter og også selv blive stemt for vinter. Nok har oktober et navn som en mørk portiere, men en mørk portiere kan også varsle indgangen til noget rart og hyggeligt.

„tropshunden“.

PIGESPEJDERNE skifter ham

Fra nytår bliver „Pigespejderne“ anderledes. — Det bliver mindre i størrelse, idet det fremtidig udkommer i samme størrelse som „Førerbladet“, hvilket teknisk vil sige i „A 5-format“. Det skulle bl.a. gøre det nemmere for jer at transportere.

Samtidig kommer der flere sider i — gennemsnitlig på 32 sider. Den mest opsigtsvækkende nyhed bliver nok, at der kommer farver inde i bladet. Det skulle medvirke til at gøre bladet mere spændende og indbydende at gå i gang med.

Men det er nu engang ikke altid det ydre, det kommer an på. Det er med „Pigespejderne“, som med meget andet, det indre der tæller. Vi vil gerne, at Pigespejderne bliver så godt et blad som muligt. Og ved et godt blad forstår vi et blad, som I er glade for at læse, og som I ikke blot blader igennem og lægger til side, men som I virkelig læser.

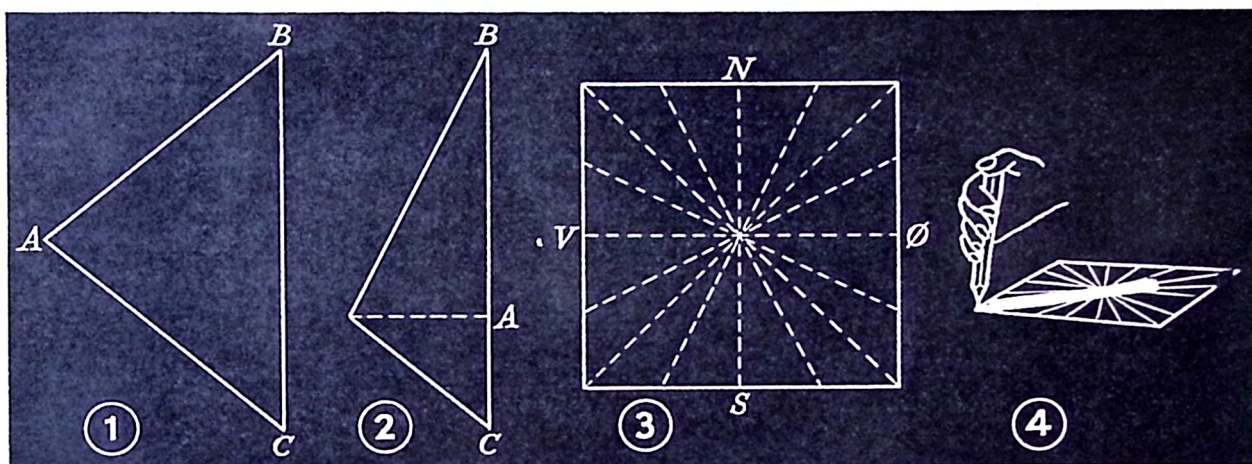
Der kan selvsagt ikke hver gang være noget, som I alle synes lige godt om, men målet er at lave et blad med så meget som muligt for jer alle.

Vi har en række planer for det nye „Pigespejderne“, men vi vil også gerne spørge jer til råds. For vi er sikre på, at I sidder ikke blot med en masse ønsker, men også med en lang række af gode ideer.

Derfor beder vi jer nu om at sætte jer ned og skrive til os, om hvad I kunne ønske jer i „Pigespejderne“, hvad I gerne ser bevaret, og hvad I synes kunne være ideer til bladet.

Vi hungrer efter breve. Send dem til „Pigespejderne“, Erantisvej 21, Svinninge Sj., inden den 1. november 1966, så vi kan få god tid til at tilrettelægge bladet med det væld af ideer, I sikkert sender os.

ella.

PAPIR-KOMPASSET

Kender du papir-kompasset? Det er en lille snild indretning, som du kan have megen glæde af, hvis du skal øve dig i kompasretninger og samspillet mellem tiden og kompasretningen. Det kan også bruges, selv om det er en forudsætning herfor, at det er solskin den dag, du vil prøve dit papirkompas.

Papir-kompasset laves af papir, som er absolut kvadratisk. Papirstykket foldes nu sammen på midten, først den ene vej og derpå på den anden led, akkurat som når du lægger et lommeterklæde sammen.

Den firkant, du nu har fået, folder du igen til en trekant, sådan at de åbne sider falder sammen (fig. 1). Den trekant folder du igen ved at

føre det hjørne med åbne sider frem mod den „lukkede“ side (fig. 2).

Når du nu folder hele papiret ud igen, vil du have fået 16 foldelinjer på papiret. Disse 16 linjer, skal, hvis du har foldet det rigtigt, „stråle“ ud fra midten (fig. 3).

Nu kan du forsyne disse linjer med retningerne: N, NNØ, NØ, ØNØ, Ø, ØSØ, SØ, SSØ, S, SSV, SV, VSV, V, VNV, NV, NNV.

Nu kan du jo forsøge at indsætte de rigtige klokkeslet ud for de forskellige kompasretninger, når du jo ved, at solen står i syd kl. 12, i øst kl. 6 og i vest kl. 18.

Når du således har gjort dit papirkompas færdigt, er det sikkert en god ting at klistre det på et stykke stift

karton, inden du går ud i naturen og prøver kompasset. Du må dog huske, at du kun kan bruge det på en dag, hvor solen skinner.

Kompasset bruges sådan: Tag dit armbåndsur af og læg det ind på midten af kompasset, sådan at urets 12-tal peger mod kompassets nord. Tag en blyant og anbring den ved kompassets kant ud for den viser på uret, som angiver timen. Du må forestille dig, at du trækker en linje i samme retning, som urviseren har, ud til kompasskanten. Nu må du dreje kompasset rundt om blyantens spids indtil blyantens skygge falder gennem midten af kompasset. Skyggens retning angiver nu din kompasretning (fig. 4).

Bølle har mægtig travlt for tiden, for hun har lige fået en ny lillesøster.
– Vi iler med at bringe Bølle og hendes mor vor hjertelige hyldest!

Patrulje- HJØRNET

Et velholdt udstyr er et godt udstyr

Så er lejr sæsonen forbi for i år. Forhåbentlig har I i jeres patrulje haft så meget hyggeligt og rart sammen på sommerlejren, at I nu kan genopfriske minderne og mere jer med dem eller bruge de færdigheder, I lærte på lejren, i patruljens daglige liv.

Måske har I, mens I snakkede om sommerlejren, fået tid til at ordne jeres patruljes materiel, måske henstår det endnu i en forfatning, som I måske mange gange har lovet jer selv skulle være bedre, men bare ikke er blevet det endnu.

Måske har I også på lejren og ved oprydningen fundet ud af, at jeres patruljekasse egentlig godt kunne være tjent med mere indhold.

Derfor får I nu en liste over de ting, som anses for gode at have i patruljens kasse. Muligvis forbyder jeres pengekasse jer at anskaffe alt, hvad følgende liste indeholder, men så har I i hvert fald noget at stræbe efter. Listen ser så-dan ud:

- 4 kogestænger,
- 1 grydesæt (tre gryder) med hank, låg og i pose
- 1 pande,
- 1 sæt plasticskåle,
- 1 serveringsbakke,
- 1 spækbrædt,
- 1 paletkniv,
- 1 skrållekniv,
- 1 kartoffelskrællekniv,
- 1 brødkniv,
- 2 grydeskeer af plastic,
- 1 piskeris,
- 3 dåser til smør, margarine, marmelade,
- 1 dåseåbner,
- 1 plasticspand med låg,
- 1 opvaskefad,

- 1 opvaskeborste,
- 1 grydesvamp,
- 2 grydelapper,
- 1 lejrtermo,
- 1 spade med hylster,
- 1 økse med hylster,
- 1 goliatsav eller grensav,
- 1 redningsreb,
- 1 sæt signalplader.

Derudover er det rart at have et kotojr, en stor marmeladespand med huller i bunden (til spildevand), 1 køkkenrulle, 1 rulle riv-a-plasticposer, mælkekapsler og måske en plasticvandsdunk.

Men vi kan vist hurtigt blive enige om, at der ikke er megen morskab ved at have alle disse ting, hvis de ikke bliver holdt.

Øksen og spaden skal slibes og derpå ligesom savens klinge renses og indsmøres i olie eller ren fedt.

Køkkengrej og gryder må omhyggeligt rengøres og tørres godt, inden det lægges tilbage i kassen. Kogestængerne må renses for jord og påbrændte madrester, og derpå indpakkes i

papir. Opvaskefadet og borsten, plasticspanden og øvrige skåle og lignende må ligeledes rengøres godt og tørres helt inden det sættes på plads, så man undgår, at der danner sig ubehagelig mug på tingene.

Hvis der gemmer sig en karklud i jeres kasse er det kloget at lade den koge en gang, inden den lægges på plads, hvis den da ikke er mere tjenlig til at blive udskiftet.

Redningsreb og signalplader må børstes og renses godt, inden det gemmes væk. Haglposen har godt af at blive pudset en gang.

Selve materialekassen trænger sikkert også til at blive gjort godt ren.

Mens I er ved renselsesprocessen viser det sig måske, at mange af jeres ting ikke er mærket med patruljens navn eller mærke. Nu er anledningen til at gøre det.

Mens I er i gang med dette arbejde, var det måske en idé at gøre op, hvor meget patruljens egendele er værd. Depotets sidste prisliste er en god hjælp hertil. Prøv f.eks. at lave en liste over jeres ting — det er i øvrigt altid godt at have en sådan liste sidende på kassens låge — og skriv ud for hver ting, hvad den vil koste, hvis I skulle købe den på ny. Priserne kan I finde i depotets prisliste. I vil sikkert blive forbauset over, at I er så „rige“, og har så meget, der er værd at passe på.

Når tingene er i orden kan I med desto større glæde se hen til næste forår, hvor udstyret igen kan komme ud af vinterhiet og være jer en hjælp til mange gode stunder på tur og i lejr.

Ligeberettigelse på Mølleåen!

„The Mill River Boat Race“, som i år blev afviklet på Mølleåen den 20. og 21. august, havde for første gang kvindelig deltagelse!

Det kræver en nærmere forklaring. Igennem fem år har Det Danske Spejderkorps afviklet løbet på Mølleåen mellem Lyngby sø og Rådvad. Løbet går ud på, at deltagerne i tomandshold om lørdagen bygger både af granris, og om søndagen skal sejlsæden på åen så foretages. Der må kun medbringes et teltunderlag, en økse og snor pr. hold. Båden skal med disse hjælpemidler og granris fra skoven bygges, så en mand kan sejle den næste dag.

I år havde drengespejderne inviteret to pigehold med. Det skal siges til pigernes ros, at de klarede den flot og reddede sig henholdsvis en 12. og en 24. plads.

PATRULJE-STAFETTEN

Stafetten er denne gang nået Thisted, hvorfra skrives:

Vores patrulje hedder „Ulvne“, og består af seks medlemmer. Vi har, til forskel fra de fleste andre patruljer, ingen patruljenavne. Vi hedder slet og ret Anne (PF), Ulla (PA), Inga, Hanne og to gange Vibeke. Vi holder møde hver tirsdag aften i vores temmelig nye spejderhus. For et år siden fik vi vores nuværende patruljefører, men patruljen skal desværre snart opløses, da alle er ved at være for gamle til at være „menige“.

Først i august måned var vi på en herlig sommerlejr i en hytte på Mors. Lejren varede desværre kun 4 dage, men vi nåede da at lære en masse ting, og vejret var strålende hele tiden. Lejren var egentlig en slags afsked med vores fantastisk gode og søde tropsfører, Bente. Vi har det desværre sådan her i 1. Thisted trop, at vi har et forfærdeligt besvær med at holde på tropsførerne. De rejser alle sammen fra byen. Vi håber da ikke, det er os, der er grunden til, at de rejser deres vej. *Tropsfører søges!*

For kort tid siden var vi på divi-

sionsturnering, hvor vi hilste på vor nye divisionschef fru Heltborg, og vi var endda så heldige at erhverve os andenpladsen.

Den næste store begivenhed for os, er „Hiken“, hvor alle de fire uniformerede ungdomskorps her er repræsenteret. Alle har fået til opgave at lave en globus, som skal følge os på hele løbet. „Hiken“ er lavet over bogen „Jorden rundt i 80 dage“, og vi skal følge hovedpersonen Philias Fogg på hans spændende rejse.

Vi tager af og til på patruljetur rundt i omegnen, laver vores primitive mad, og morer os med hinanden og med andre patruljer, som vi tit slår os sammen med.

Når vi efter sliddet med arbejdet og prøverne til moderne, trænger til at more os, leger vi ofte en leg, som vi vil råde alle til at prøve. Man deles op i hold med to spejdere på hvert hold. Man anbringer et bord

eller bare en eller anden ting til at gå rundt om. Holdet, der skal starte, får et godt modent æble, som de skal anbringe og holde fast mellem deres pander. Man må ikke røre med hænderne.

Så skal de bevæge sig rundt om bordet og under et kosteskaf, som man sænker ca. 10 cm hver gang, alle holdene er kommet under. Det gælder altså om ikke at tabe æblet. Når æblet skal afleveres til næste hold, må de heller ikke bruge hænderne. Så gælder det, hvem der er først færdig. Særlig sjovt bliver det, når saften begynder at sive ud af æblet og ned ad ansigtet. Vi håber, at legen vil more alle andre patruljer lige så meget, som den har moret os.

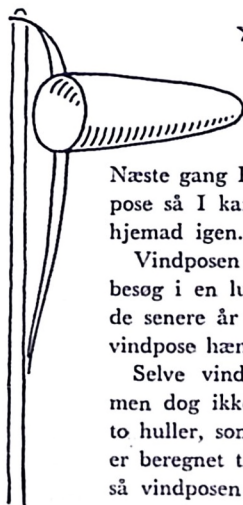
Hermed takker vi „Stjernen“ for patruljestafetten, og vi vil gerne sende den, videre til patruljen „Serfak“ i 3. Bagsværd trop.

Med seks spejderhilsener fra

„Ulvne“, 1. Thisted trop.

☆ Det praktiske hjørne ☆

VINDPOSEN

Næste gang I skal på tur var det måske en idé at lave jer en vindpose så I kan se, om I får rygvind eller modvind, når turen går hjemad igen.

Vindposen kender I mange steder fra. Hvis I af og til er på besøg i en lufthavn vil I kunne se vindposer flagre for vinden. I de senere år har også forskellige servicestationer haft en reklamevindpose hængende.

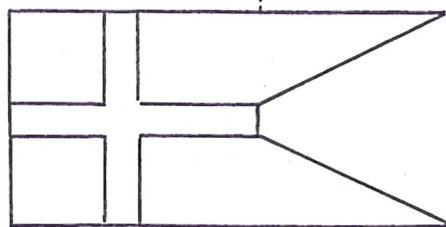
Selve vindposen laves af lærred, som en „kegleformet“ pose, men dog ikke spids i enden. Se tegningen. I den åbne kant laves to huller, som kantes med en række knaphulsting. Disse to huller er beregnet til at trække en line igennem, — ligesom på et flag, — så vindposen kan hejses op i en stang. Den bedste højde er 6–7 meter.

KLØVERARBEJDET

Dannebrog

Fra himlen er du faldet,
du Danmarks helligdom ...

Orlogsflag

Sagnet om flaget, der faldt ned fra himlen ved Lyndanisse i 1219, kender vi. – Nu kan vi jo nok regne ud, at et flag ikke uden videre kommer dalende ned fra himlen, selv om vi gerne ville tro det, for det er jo et overmåde kønt lille sagn.

Sagkundskaben har fundet frem til en forklaring. På det tidspunkt havde hver hærfører sin egen fane, og kirkens mænd var ofte store krigere, så man mener, det har været en kirkefane, eftersom der var et kors i den. I rette øjeblik blev fanen kastet til kongen, og den bragte held. Krigslykken vendte, og siden brugte kongen den som sin fane.

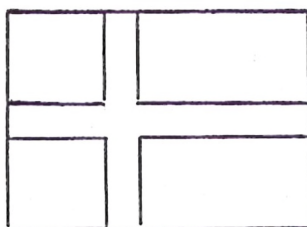
Den oprindelige fane blev bevaret i henved 300 år, gik tabt i Dittmarsken, men vendte senere tilbage, og blev hængt op i Slesvig kirke, hvor det – som der står i vores udmærkede håndbog – „endelig af alder faldt ned og gik tabt“. – Denne fane blev 441 år gammel, den må have været af solidt materiale.

Hvorfor på halv?

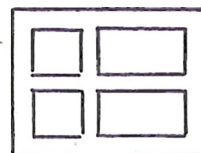
Hidtil har man ikke fundet oprindelsen til skikken, meget tyder på, at skikken går længere tilbage i tiden end skriftlige optegnelser. Det ældste man i øjeblikket ved, er fra 1616, da et af kongens orlogsskibe sejlede ind i Københavns havn „med nedstrøget flag på stortoppen“, fordi skibet fra Oslo medbragte liget af kansleren Christian Friis.

Senere brugte man sorte sørgeflag på skibe ved dødsfald af en vis betydning, men Dannebrog og sorte flag blev dog brugt sideløbende i en lang årække. I dag er kun det sorte sørgeflag tilbage.

Når f.eks. en admiral døde om bord på sit skib, satte man hans kommandoflag på halv, for at vise, at han ikke længere var skibets chef, og halvstangsflagningen har altså også praktiske formål.

Handelsflag (Stutflag)

Lodsflag

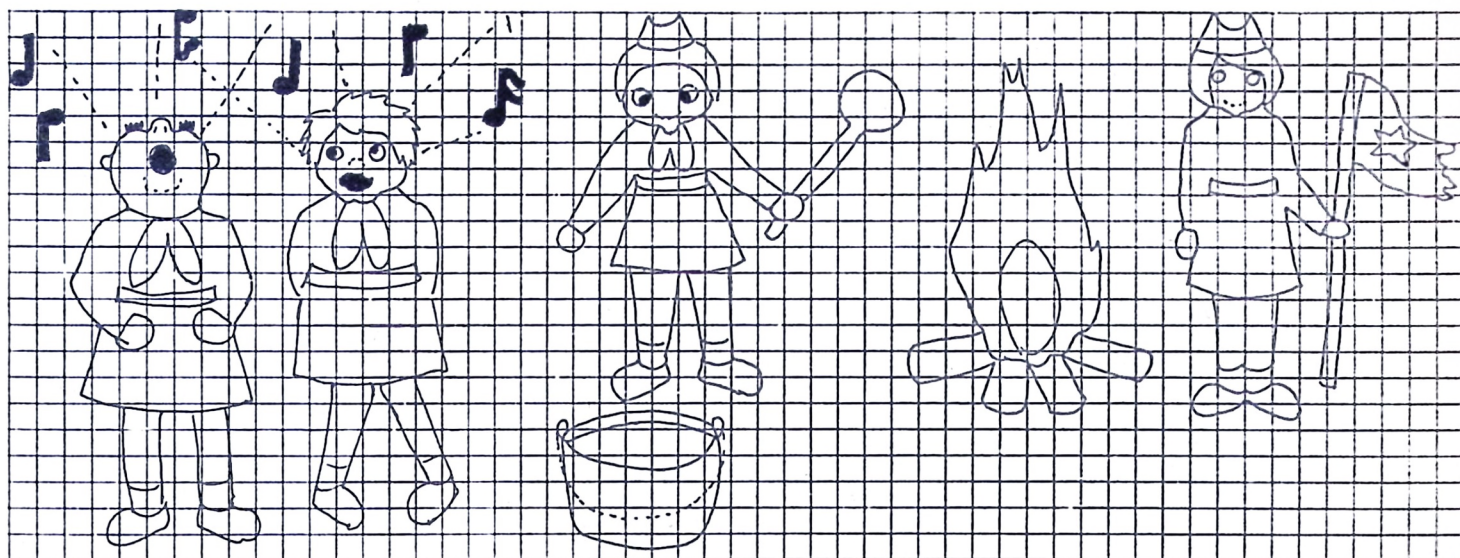
Flagning

Det siges, at Danmark er det land, der flager mest, og der skal nok være noget om det, men Dannebrog er da også festligt, når byen skal pyntes til fest, – flaggaller, flag fra tage og vinduer, sporvogne har små flag bag ørene, flag i haverne. – Vi har adskillige faste flagdage, f.eks. nytårsdag, kongelige fødselsdage, 2. april, 9. april (på halv til kl. 12.02), langfredag (også på halv), 5. maj (befrielsesdagen), grundlovsdag, pinsedag, juledag m. m. fl.

Så har vi jo også som spejdere særlige højtidelige oplevelser med Dannebrog: Når en faneborg føres ind, en morgenparade, en storlejr, hvor man kommer marcherende fra alle hjørner med sine faner.

Og tænkt på alle de mange, mange sange, hvor flaget besynges.

Men hvor Schweiz har fået denne skrøne fra, ved vi ikke: Der fortæller man: Dannebrog faldt ned fra himlen, og alt, hvad der falder ned fra himlen er djævelen ude efter, men han kan kun stjæle flaget i ly af mørket, og derfor må Dannebrog aldrig hænges ude om natten, men skal tages ned ved solnedgang og hejses på ny næste morgen.

Klip - det er sagen!

Filtklip, skindsklip, kludeklip, papirklip og alle mulige andre former for „klip“ er vældig populært for tiden. Nu hvor „julegave-tiden“ nærmer sig med betænkelige skridt, kommer der rigtig gang i sådanne sysler, og vi gætter næppe meget galt, hvis vi skyder på, at mange af jer vil lave „klip“-ting til jul.

„Bladlusene“ har været på spil igen og lavet udkastet til et par motiver, som I måske kan udnytte. Det er udelukkende spejdermotiver, for andre motiver kan I sikkert finde andre steder.

Motiverne kan udnyttes til en række ting som f.eks.:

*Dagbogsomslag,
lejrbaalskapper,
lejrpudder,
forklæder,
samlemapper,
tændstikæsker,
patruljens „lommepose“,
patruljens „visitkort“*

og meget mere.

Hvis I skal anvende motiverne i en anden størrelse end den her gengivne, må I bruge mønsterpapir eller almindeligt kvadreret papir, som I kender det fra regnehæfterne. Skal mønstret være større må I lade flere små,

— lige mange på hver led, — kvadrater, danne en ny og større kvadrat. I skal først tegne motivet her ind på det almindelige kvadrerede papir (som vist her), og dernæst trække linjerne op i de større kvadrater. Linjerne skal altså have samme forløb i de store som i de små kvadrater. Skal mønstret i stedet være mindre end her, må I tegne mindre kvadrater og „nedsætte“ mønstret i disse små kvadrater.

Fremgangsmåden er ens for alle arter klip. Hver enkelt del af mønstret klippes ud for sig i den farve, filt, skind eller papir, det skal have, og påklistres et stykke filt, skind, karton eller hvad „grunden“ end er. I enkelte tilfælde må der bagefter sys en række sting, som kan markere, f.eks. øjne, næse, mund, fløjtesnore, så det rigtige udseende og perspektiv fremkommer.

Lim kan købes i enhver hobbyforretning, men almindelig „fiskelim“ og „kontorfilm“ kan anvendes.

Vi skal måske lige nævne, at resultatet bliver pænere, hvis I husker, at hver del, klippes ud for sig. Se f.eks. på motivet med lejrbaal. Da skal bålet ydre gule farve klippes ud for sig, og bålet indre røde farve for sig. Det virker tungt, hvis I klipper det gule ud i et og ovenpå dette klister det røde stykke. Noderne i motivet med de syngende spejdere må I nok sy på. —

God fornøjelse!

»Småtterier«

Lidt om alt muligt - bidrag fra læserne modtages gerne.

Var det noget?

Da jeg forleden var i København på mit årlige besøg, løb jeg på en gammel skolekammerat, som i dag er spejdermor. I begejstrede vendinger fortalte hun om sin datters spejderarbejde. Og midt i hendes snak fik hun da også fortalt, at hun havde været til sådan en morsom eftermiddag i datterens patrulje.

Jo, patruljen havde været i pengetrang, hvorfor den havde inviteret modrene til the med den lumske bagtanke, at få dem til at betale klækkeligt for traktementet.

De havde naturligvis selv bagt brødet til theen — boller og „brownies“ — som ikke har noget med bagte blåmejser at gøre — og senere havde de tilkendt modrene at købe rønnebærgelé, som patruljen selv

havde lavet af rønnebær, plukket på en tur i september. Som gevinst i et rask lille lotteri, var bl.a. et stort glas brombærsyltetøj, — brombærerne var plukket på samme tur — og som sluteffekt havde patruljen foræret hver mor et par nydelige grydelapper, for at det ikke skulle være pengeafpresning alt sammen!

Patruljen havde på modrenes gavmildhed tjent 67 kr., hvilket de var ovenud begejstrede for.

Det var måske noget for jer at prøve ideen efter. Desværre glemte jeg midt i min iver over at høre min gamle kammerats beretning at høre, hvad patruljen hedder og i hvilken trop, den hører til i. Måske genkender den sig selv her igennem. I så fald er den velkommen til at give lyd fra sig.

Månedens vers

Oktober

Oktober bringer lyst og liv
i jagersmand og hunde.
Vildsvinet ønsker visselig,
at det bortflygte kunne.

☆ ☆ ☆

— Min lillebror er en stor dyreven.

— Det er min også. Sidst han var ude at køre med lillesøster, byttede han hende med en hundehvalp.

☆ ☆ ☆

Jette kom hjem fra sin første sommerlejr, meget stolt.

— Mor, mor, jeg har fået en præmie.

— For hvad dog, Jette?

— For at have den rygsæk, der var bedst pakket, da vi skulle hjem.

— Det var vel nok dygtigt klaret, men sig mig, hvordan bar du dig ad med det?

— Det var da let nok, for jeg har slet ikke haft den pakket op.

☆ ☆ ☆

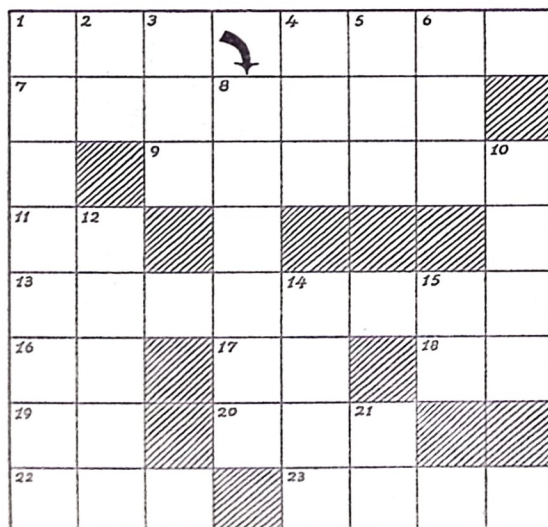
„Brownies“

Hvis I skulle få lyst til at prøve at bage „brownies“ — sådan hedder småkagerne i kagebogen — så er opskriften her, (hentet fra „Den store bage- og kagebog“, E.B.F.).

100 g smør, 175 g sukker, 2 æg, 2 tsk. vanillesukker, 60 g mel, ¼ tsk. bagepulver, 3 spsk. kakao, 100 g valnødder eller hasselnøddekerner.

Smørret smeltes og afkøles. Sukker og æg piskes til æggesnaps og de øvrige ingredienser blandes og irores skiftevis med det smeltede smør. Massen hældes ud i et aflangt ildfast fad, foret med smurt foliepapir. De bages ved ca. 175 grader i ca. 30 min., efter afkøling i en halv snes minutter, skæres dejen ud i små firkanter.

Minut-KRYDS

VANDRET:

- 1: Motto.
- 4: Rede.
- 7: Land.
- 9: Tæller sammen.
- 11: Dyr.
- 13: Indrømmer.
- 16: Dags dato.
- 17: Tiltaleord.
- 18: Kendeord.
- 19: Mærke.
- 20: Drengenavn.
- 22: Opbevar!
- 23: Dansk købstad.

LODRET:

- 1: Renselsesdag.
- 2: Træ.
- 3: Flink.
- 4: Se.
- 5: Besiddelse.
- 6: Fornemme.
- 8: Se 1 vandret.
- 10: Bevæget.
- 12: Besked.
- 14: Grundstof.
- 15: To ens bogstaver.
- 21: Tone.

— Nu skal vi lære at bøje verber, sagde læreren. Hvilken tid er: „Drogen gav“?

— *Imperfektum.*

Det er rigtigt. Og hvis jeg siger, at din far har penge, hvilken tid er det så?

— *Fredag.*

☆ ☆ ☆

— ... og til sidst mig save dame over, forklarede artisten. Med malende håndbevægelser viste han, hvordan han bar sig ad.

— Ah nej, vrissede cirkusdirektøren. — Det er der så mange andre, der gør. Folk har ikke lyst til at se oversavede damer mere.

— Ja, men dem gøre forkert, protesterede artisten. — Dem save dame over *på tværs*. Mig save dame over *på langs*!

☆ ☆ ☆

Det er blevet sagt,

at mange mennesker har gjort et fejltrin ved at stå stille ...

at den bedste forsikring er selvbekendelse.

☆ ☆ ☆

Og så var der lejrens indkøbschef, der skulle købe en kylling til spidstegning hos slagteren. — Er den nu også helt frisk, spurgte hun, mens hun trykkede den prøvende på brystet.

— Om den er frisk, gentog slagteren. Det skal jeg såmænd sige dem, kære frue. Hvis De fortsætter med at stå der og give den kunstigt åndedræt, så flyver den ud af døren om et øjeblik.

☆ ☆ ☆

1. klasse sad og snakkede om personlig renlighed. Læreren spurgte dem om, hvad man skulle gøre for at holde tænderne rene og pæne.

— Man skal børste dem, svarede Lars.

— Hvor ofte, spurgte læreren.

— Morgen, middag og aften.

— Og hvad skal man børste dem med?

— En tandbørste.

— Helt rigtigt, Lars. Har du selv en tandbørste?

— Nej!

— Jamen, hvordan kan du så vide, at man børster tænder med en tandbørste?

— Vi sælger dem i fars forretning.

Inden længe kommer Spejder Jul 1966 – med et væld af godt læsestof, festlige illustrationer og spændende opgaver. Forsiden på årets Spejder Jul, som I her ser gengivet, lover godt for det populære juleblad. Det er Per Illum, der har begået den.

Af indholdet kan vi i flæng nævne Bølles beretning om „En undulat i hånden“ og med vort kendskab til Bolle, er den ikke kedelig. Derudover har Gurli Vibe Jensen skrevet en artikel, der hedder „Når motorerne går i stå“, Christian Flensted har en side med mange gode ideer, og Fücksel har på en helside sørget for, at vi får noget at le af. Noddeknækkeren – 8 sider – er sprængfyldt med opgaver for store og små.

Spejder Jul koster i år 3 kr. – flokke og troppe skal betale 2,50 kr. pr. stk. Husk at afgive bestilling i god tid. Jeres tropsfører ved nærmere om bestillingsfristerne.

Har
læserne
en bog
at anmelde?

C. M. Poulsen, hvis artikler om vor hjemlige natur vi alle sammen kender fra vort blad, hvor han skriver under navnet „manden fra skovene“ har skrevet tre små glimrende dyreromaner:

„Trolldharen“ beskriver et hareliv. Et kuld killinger godt skjult i en plovfure overraskes af en dreng og hans hund. De spredes på flugt til alle sider, men kun den, som hunden tager i munden redder livet, de andre slår kragerne ned på. Denne killing Jessie kommer ved drenge's hjælp til at vokse op blandt kaniner og tager som unghare flugten ud i friheden, og vi følger den frie og ægte hares liv under himmelens dække; et liv præget af, at haren altid må være veloplagt og klar til at unddrage sig utallige farer. Rød som en hare siger vi med foragt, men aldrig mere efter at have læst denne bog med indlevelse. Da siger vi med forfatteren: „Glad og munter som en hare, du giver aldrig op og prøver altid på at klare dig overfor de mange, der er efter dig. Du passer dig selv, du gør ingen andre skabninger fortræd. Du elsker din mage, du sørger for dine unger — og glæder dig over hver time, du får lov at leve“.

„På Natlig Sti“ handler om en grævling, en af de natfødte som kommer til verden i en underjordisk hules totale mørke og udvikler deres føle-, lugte- og høresans til en fuldkommenhed, som dagens skabninger aldrig opnår. En skønne dag vender grævlingemoderen ikke hjem efter dens natlige udflugt og sulten driver ungerne frem i daglyset, hvor de tre straks bliver dræbt af folk, der er ved at grave hulen ud på rævejagt; den fjerde reddes af jagtejereren, der tilfældigt kommer til, og den bliver bundet sammen med hans grævlingehund. Ved et ulykkestilfælde kommer de to sammenbundne dyr væk fra jægeren og må klare dem selv i skoven. Senere kommer de to venner bort fra hinanden, og vi følger grævlingen videre i dens omtumlede tilværelse i fangeskab, frihed og som familiestifter. Beskrivelsen af grævlingens familieliv er indtagende og virkelighedsnært uden sentimentalitet, da vor ven til sidst dør fra sin mage. Dette grævlingeliv er absolut et bekendtskab værd; man kommer til at holde af det hyggelige bjørnelignende dyr.

„Skovkatten“ har til hovedperson en kat, som på grund af misforståelser og brutalitet jages bort fra en bondegård ud i skoven, hvor den lærer at klare sig i kampen om livets opretholdelse. Ved bogens slutning har den kun et af sine ni liv tilbage, men da har man også fulgt den

genem alskens spændende tildragelser og oplevet dens udvikling fra almindelig huskat til en stor rødstrøbet vildkat med et uudgrundeligt blik, en fri skabning der ikke går af vejen for noget. Fantasisfuldt, men fint passet ind i historien er tilføjet en række syner, hvor katten oplever tildragelser, som er hændt dens forfædre. Gennem læsningen af denne bog fås indblik i katteracernes forhold til mennesket gennem tiderne og man accepterer helt og fuldt kattens ret til at være sin egen. Hep.

Anmeldelse af to meget forskellige bøger om ungdommens problemer:

Johan van Keulen: „Piger spørger“. Denne bog henvender sig til teen-age-piger og søger at gøre rede for dens udvikling, der sker i disse år, og de problemer der møder hende i forholdet til sig selv og omverdenen. Der er mange gode tilløb og relevante oplysninger; men stilen, den er skrevet i, er docerende og påtrængende med sin stadig direkte henvendende du-form. Uden forhåndsviden må beskrivelsen af den menneskelige forplantning være svært at opfatte, og uden falder man i søvn. De følgende kapitler om ensomhed, følelsen af ikke at blive forstået, farer, drenge og piger, forelskelse og kærlighed m.m. er skrevet i en fortrolig tone, forfatteren er tilsyneladende en ven, som ved alt og forstår ens problemer og tanker. Det er selvfølgelig meget rart at få at vide, at man har en hel masse tilfælles med andre piger, men på mig virker facconen anmassende. — „Hvofor ka' man ikke la' os være i fred!“.

Lis Asklund & Torsten Wickbom: „Ungdom i dag“ er en glimrende og sympatisk skrevet bog, som griber de unges problemer an på en ligefrem måde, uden anmassende fortrolighed. I afsnittet „Det sker derhjemme“, er fremstillingen levendegjort med små dramatiske livssituationer, og ih, hvor man genkender sig selv og familien i mange af dem. „Vejen til modenhed“ beskriver, hvorledes denne udvikling allerede tager sin begyndelse hos det lille barn og siden forløber frem til og gennem ungdomsårene, hvor man må lære at acceptere sig selv og omgivelserne. Der er megen indsigt og forståelse at hente i dette kapitel og de mange livsnære eksempler holder interessen fangen konstant. „Pubertet“ omhandler den fysiske udvikling og de problemer den i første række medfører. Det sidste afsnit i denne dejlige bog hedder „Ung og forelsket“; her er mange breve citeret, som alle er ægte — sendt til forfatterens brevkasse for personlige og sociale problemer i Sveriges radio. Et par overskrifter illustrerer, hvad det drejer sig om: — han vil, hun vil ikke — hvad er det, som er så tosset? — er nutidens unge faret vild? — hensyn og ansvar — et barn er på vej — kærlighedens sprog.

Er du fyldt de fjorten, er dette bogen til dig! Hep.

Jørgen Mågård: Børnenes gåder. 202 gamle og nye gåder. (Bergs forlag).

Kan I lide at gætte gåder? Hvis I finder, at det er muntert tidsfordriv, så er der nu åbnet mulighed for, at I kan få endnu en stund til at gå med gådegætteri. Der er nemlig udkommet en lille festlig gådebog med titel som ovenstående. Der er en god blanding af morsomme nye gåder, og kendte gode gåder. Og der er nok til mange timer.

Bogen er delt i to afdelinger, gåderne og løsningerne, og den er af god størrelse, der lige passer til at ligge i lommen. Den er solidt forarbejdet, så den kan tåle det slid, den sikkert vil komme ud for. Red.

Vinteren står for døren — og det har fået en spejdermor, der selv er tidligere spejder, til at slå et slag for indførelse af en refleksanordning på uniformen, når man færdes på tur i den mørke tid. Vi bringer her et uddrag af brevet.

Forslaget går ud på at spejderne, tilsvarende væbner- og riddersnoren, indfører en skinnende metalsnor, der bæres omkring ærmet, eller som en skrårem, og bagpå er der fastgjort et reflekterende mærke og det samme for på. Forslagstilleren mener, at man kunne gøre disse reflekterende mærker mere festlige ved at forsyne dem ene med korpsmærket og det andet med et navneskjold.

Refleksmærket skulle bidrage til at gøre spejdere, der færdes på mørke veje mere synlige for bilister og andre trafikanter, så farlige situationer undgås.

Forslaget vil nu blive forelagt korpsets uniformsudvalg. Mens forslaget drøftes der kan I jo selv diskutere videre på sagen. Mange skoler indførte jo sidste vinter brugen af refleksbrikker, når I færdes på vej til og fra skole — og mange af jer har vel også — pr. refleks — brugt dem, når I var på vej til spejdermøde og -tur.

Redigeret af Paw

Himmelbjerg-divisionen har haft en spændende divisionsturnering ved Røde Kors-hjemmet „Kraglund“ ved Hammel, med deltagelse af 200 spejdere.

Skagen-troppene har nu fået deres dejlige hus indviet. Forud for dette stolte øjeblik er gået et ihærdigt arbejde med at skaffe penge, og metoderne har været mange og nye. Forældrene har støttet byggeriet fint.

På Lolland-Falster indledtes det nye spejderår med et stort bål i Maribo. Stiftamtmand P. H. Lundsteen talte til spejderne. Alle korps deltog.

6000 spejdere indledte i Botanisk Have i Århus året med et fint program. Der var en masse konkurrencer, bl.a. i ildboring, forsøg med at lave den højeste flagstang af kasteskifte og den skulle kunne stå fast! Der var folkedans og meget mere. Pastor Orla Højsgård, Højbjerg, sluttede sammenkomsten.

Der er blevet dannet en ny østfynsk division af tropene i Nyborg, Kerteminde, Ullerslev og Ferritslev.

Den 31. ungdomshike i Randers er nu afviklet. Over 1000 spejdere, FDF'ere, FPF'ere, DUI'ere deltog. Resultaterne blev udregnet på elektronregnemaskine!

Kære postboxvenner!

Postboxen har stadig mange gode tilbud at gøre jer. Var det ikke en idé at indlede et rart spejderbekendtskab gennem postboxen nu til vinter. Hvem ved, måske kunne du og din brevveninde opnå at mødes til sommer.

Her er dagens tilbud:

Canada — 1 spejder, 13 år.

England — 1 tropsassistent, 21 år.

Grækenland — 2 blinde førere, 23–24 år (engelsk), flere spejdere 14–16 år (fransk).

Norge — en patrulje på fire medlemmer, alle 12 år.

Tyskland — 1 kløverfører, 21 år (tysk eller engelsk).

Sydafrika — flere spejdere, 11–15 år (også en blåmejsje på 4½ år).

USA — 2 blåmejsjeførere og mange spejdere på 14–15 år.

Venlig hilsen!

Mummy.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) evt.

Mit navn er

Adresse

Skoleklasse el. beskæftigelse

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

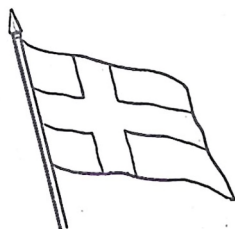
Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger kr. 150 i frimærker.

HURRA!

nu kom endelig PIGESPEJDERANGBOGEN.

Den er indbundet i blå vinyl og koster kr. 6,00.

Nu kan I allesammen synge med igen.

Send såvidt muligt samlet bestilling fra troppen.

Vi har også fået PIGESPEJDERBOGEN (HÅNDBOGEN).

Den koster kr. 8,00.

Er der KONFIRMATION i patruljen eller i familien skulle I sende et af DEPOTETS telegrammer:

Vi har de sædvanlige store telegrammer (format 29×23 cm)

	m. Indlæg	u. Indlæg
m. spejderløftet i kløver	1,50	1,25
m. spejdere i skoven	1,50	1,25

og vi har nu også telegrammer med spejdere i skoven i et lille format (21×16 cm). Prisen er den samme.

GAVE-IDEER

Charms til armbånd

m. emblem, sølv	4,00
m. emblem, guld	35,00
m. verdensemblem	4,25

Skuldertasker

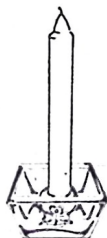
grå eller blå med 3 rum	28,00
samme, ekstra stor	31,50
samme, ekstra stor med udv. lomme, grå	42,50

NYHEDER

i Holmegårds glas (lyseblåt)

m. stemplet emblem:

Lysestage	3,75
Cigaretbæger	14,00
Kuvertaskebæger	8,75

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6. København Ø. Tlf. (01) 92 Øbro 8383. Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14 (gælder ikke depotudsalgene i provinsen).

REDAKTØR: Fru Ella Breinholdt Iversen, Erantvej 21 - Svinningsvej Sj.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på »Pigespejderne« tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 80 000, og abonnementsprisen for 1966 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 10. oktober 1966.